

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΓΧΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΙΔΟΥΜΕΝΟΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γζάννης κι’ ο Μαρής,
μιλοῦνε κι’ ἀπορεῖς.

Γ. — Μὴ θὰ μοῦ πῆς τὰ ψέματα ποῦ μοῦπες τὸ Σαββάτο;
Τῆς Μέκας οἱ φανατικοὶ
δὲν εἶν’ καὶ τόσο βολικοὶ
γὰρ τὸν Καβαλιεράτο.
Κι’ ἐκεῖνος ποῦχε ὁρωτηθῆ
τὶ σκέπτεται νὰ κάμη,
εἶπε πῶς σὰν πολὺ βαθὺ
τὸ βλέπει τὸ ποτάμι.

Καὶ καμαρόνω τὸ παιδί ποῦ ὀμιλεῖ σὰ γέρω.
Μπορεῖ νὰ πάρῃς ἐκλογὴ μὲ λόγια τοῦ ἀέρος;
Ἔτσι θὰ πολεμήσουμε κοιτᾶμον Κοσμετάτο,
ποῦ μ’ ὄσες ἀντιπάθειες κι’ ἂν ἔχη στὸ μαρκάτο
κι’ ἂν εἶμαι κόντρα του κι’ ἐγὼ καὶ τ’ Ἀργουστόλι οὐλο
κι’ ὁ κύριος Θεόφραστος σὺν τῷ Ἀριστοβούλω,
κι’ ἂν κατ’ αὐτοῦ εἶν ἐμμανῆς

ὁ ἐν Κερκύρα Σουπιονᾶς
κι’ ὁ κύριος ὀμογενῆς
ὁ ἐν ὁδῷ τῆς Ἀθηνᾶς,

ἐκεῖνος δίνει στὸ κλειδί μιὰ βόρτα παραπάνω
καὶ τὴν ἡμέρα τὸ ἐκλογῆς μοῦ φεύγεις καὶ σὲ χάνω!

‘Ο Κοσμετάτος εἶν’ αὐτὸς, δὲν εἶναι παῖξε γέλα,
εὐνοϊκὴ κυβέρνησις, παρᾶς μὲ τὰ μπουγγέλα
διάσημος ἐν ἐκλογαῖς πολιτικὴ διάνοια
καὶ δημαρχίας παρελθὼν ὄλο μὲ φρόρα σπάνεια.
Τὸν Πίπη δὲν εἶν’ εὐκόλο καθεὶς νὰ πολεμήσῃ
ὁ μύσχος μαγερεύεται
καὶ αὐθωρεὶ λατρεύεται
ὄν ἕκαστος ἐμίσει.

Δι’ ἐκλογῆς ἐνέργειαν ὁ Πίπης εἶναι φεῖδι
μὴ σοῦ παραξοφαίνεται ἂν εἶναι σὲ ταξεῖδι
κι’ ἂν κἀνὴ τὸν ἀδιάφορο ἐν ἐποχῇ κρισίμω
αὐτὸς γνωρίζῃ κάλλιστα τὰ πάντα ἐν τῷ δήμω
καὶ τὰ ἐν δήμω μῶλεγαν θυμῶμαι στὰ σχολεῖα,
τὰ κρίνεις ἐν τῷ οἴκω σου καὶ φαίνονται ἄλλοῖα.

Μ. — Ἀκόμη δὲν κατώρθωσα νὰ μάθω μωρὲ Γζάννη,
ὀριστικῶς ἢ Μέκα μας τὶ σκέπτεται νὰ κἀνῃ.
Τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ φίλου μας τ’ Ἀντρέα,
ἄλλοι τὴ βρίσκουν ἀσθενῆ κι’ ἄλλοι πολὺ ὠραία.
Ἄλλὰ ὁ κόσμος ὁ πολλὸς ποῦ θέλει ζαχαράτο,
γνωρίζων τὸ συμφέρον του σοῦ λέει « Βιτηεράτο. »

Κι’ ἐγὼ δὲν ξέρω νὰ σοῦ πῶ τί ἀνεμος φυσάει.

‘Ο Καμπανὸς τὰ λόγια του θαρρεῖς καὶ τὰ μασάει.

« Γζάννη, τοῦ λέω, πῆσ’ μου τα καὶ μὴ μοῦ τὰ μπερδεύεις
μὴ θέλῃς νὰ μὲ τυραννεῖς οὔτε νὰ μὲ παιδεύεις.

Ἄλλὰ τὰ λόγια σου μασάει
σοφὲ τῆς Μέκας γέρω.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 5442 φ 20109

Ἐνδιαφέρομαι γὰρ σᾶς
καὶ πρέπει νὰ τὰ ξέρω
τὰ αἷτια ποῦ σᾶς κρατοῦν ἐν τῇ ἀορισιᾷ.
Ἡ μέρες πλησιάζουνε κι' αὐτὰ δὲν εἶν ἀστεῖα! »

×

« Βαρέθηκα τόσον καιρὸ ν' ἀκούω ναὶ καὶ ὄχι.
Ἡ βγάλετε τὸ Μουχαμέτ ἢ κάτσετε στὴν κόχην.
Βερσὲ σ' ἀκούω ποῦ μοῦ λές πῶς πρέπει νὰ βγουν ἄλλοι
αὐτὰ δὲν μπαίνουνε ποτὲ σὲ Γασπαρῆ κεφάλι.
Δερβύσηδες, γιανίτσαροι κι' ὄλο τὸ βιλαέτι,
ἄλλοι δὲν γνωρίζουνε παρὰ τὸ Μουχαμέτη. »

×

Μιὰν ἀπάντησι δὲν θέλουν νὰ μοῦ ποῦν ὀριστικῆ
ἔδρα μοῦ λέν' ἐτοῦτα κι' ἄλλος ἄλλα παρακεῖ.

Γ. — Προσοχὴ καμμιά μὴ δίνης
τὶ καθένας σοῦ κελεύει.
Τὸ ταμεῖον τῆς ἀμύνης
εἶναι ποῦ μᾶς δυσκολεύει.

Τὸ ταμεῖον ποῦ δὲν ἔχει παρὰ μόνον ποντικούς,
γὰρ παρὰ κοιλοπονάει
κι' ἐν τῷ μεταξὺ γεννάει
τὰ μισόλογα π' ἀνοῦς.

×

Ὅσο σίγουρο καὶ νᾶχης
πῶς θὲ νᾶβγης καὶ θὰ μείνης,
ἄμα λείπη ἐκ τῆς μάχης
τὸ ταμεῖον τῆς ἀμύνης,
δειλιοῦν οἱ στρατιῶται
ἄφ' τὴν πείνα τους στραβοὶ
καὶ καταλαβαίνεις τότε
τὶ μπορεῖ νὰ σοῦ συμβῆ.

×

Κι' ἂν ἐσὸ ποῦ θεωρεῖσαι
πῶς πιστὸς τῆς Μέκας εἶσαι,
κι' ἂν μὲ τὰ ποιήματά σου
τὴν ἐμπνέεις τόσα χρόνια,
κρίμα ποῦ τὰ χρήματά σου
τὰ ξοδεύεις σὲ μπαλκόνια
καὶ δὲν εἶπες νὰ συντείνης
εἰς ἀγῶνα ζηλευτὸν,
τὸ ταμεῖον τῆς ἀμύνης
ἐνισχύων δι' αὐτῶν.

×

Τὶ τοὺς ἤθελες βρὲ βλάκα
τοὺς ἐξώστους στὴ μαπαράκα;
Καὶ νὰ δώσης σὲ μαστόρους
καὶ σ' ἀσβέστηδες λεφτὰ
ποῦ περῆντα ψηφοφόρους
ἀγοράζαμε μ' αὐτὰ;

×

Εἰς περιστάσεις σοβαρὰς
ποῦ μᾶς χρειάζεται' ὁ παρᾶς
διὰ νὰ συγκρατήσωμεν τὸ ἱερὸν μας κόμμα,
ἀνακαινεῖς τὸ σπῆτι σου καὶ μᾶς τ' ἀλείφεις χρῶμα,
καὶ κάνεις δυὸ ἐξώστηδες νὰ βλέπης τὸ λιμένα;
Τὶ ἐχρειάζοντο κι' οἱ δυὸ; Δὲν ἔκανες τὸν ἕνα;

Σὲ τέτοιον παληοσασαῖ
βάνεις μπαλκόνια μπροστινὰ
σὰ νᾶτανε τὸ μέγαρο το' Ἰονικῆς Τραπεζῆς;
Μ. — Τὸ πρᾶμα τοῦ πατέρα μου νὰ μὴν τὸ περιπαίξης
κι' ἂν τὰ λεφτὰ μου τᾶβάλα στὸ σπῆτι μου τσορότα,
τώρα ποῦ τᾶβάλα τὸ λές; Πῶς δὲν μοῦ τῶπες πρῶτα;

×

Γ. — Βεβαίως θ' ἀκολούθησες στὰ Σίσιμα τῆς Εἰκόνας.

Μ. — Ἀκόμα τιναζώμαστε νὰ βγάλουμε τῆς σκόνες
ὅτοι ἀκολοθήσαμε σ' αὐτὴν τὴ λειτανία.
Συρόκος κι' ὄστρια μαζὺ φουσοῦσαν μὲ μαγιά,
κι' ἐκάμανε τὰ τρανοπαρὰν ποῦχε τ' ὠραῖο φύλο,
ὡσὰν ἀλευροσάκουλα βγαλμέν' ἀπὸ τὸ μύλο.

×

Ἀκολουθοῦσαν Καστρινοὶ καὶ Τραυλοπερατάδες
κι' ὁ Κορτοπέτρος στ' ἄλογο κοντὰ μὲ τῆς φοράδες,
ἀλλ' ἔνεκα τῆς ὄστριας καὶ τῆς κακοκαιρίας
δὲν ἠκολούθει ὁ Κουλᾶς νὰ βλέπῃ τὰς κυρίας.
Ὅτε κι' ὁ Στίβας ὁ παπᾶς πῶφάνηκε καθόλου
ἐρχάτου' ἀπὸ τὸ βοννὸ συρόκος τοῦ διαβόλου
κι' ἂν ἦθε πάρη τὸν παπᾶ μὲ δυνατὴ οβιλᾶδα,
στ' Ἀφράτο τὸν ἐπέταε μ' ὄλη του τὴ φυλλάδα.

×

Ὁ Κώστας ὁ Καραντινὸς στὰ γένεμα σκοπισμένος,
τὸ Μπλέσα ἐμακάριζε ποῦτανε ξουρισμένος
κι' ὁ Μπλέσας εἶπε τοῦ Κωστῆ « σῦρε κι' ἐσὸ ξουρίσον;
τὰ γένεμα μὴν τὰ κουβαλεῖς μὲ ὄστριας μαζὺ σου. »

Μὰ κι' ὁ κλητῆρας ὁ Κοσμᾶς
πῶσκοιζώτοννε μ' ἐμᾶς
εἶπε πᾶς δὲν ἐτόλμησε χειρότερα μαστιγία
οὔτε σ' ἐπιδοτήρια!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΧΑΛΚΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΧΑΛΚΟΥΡΙΟΥ

Φουρίανας ούσης δυνατής,
 ἐπέφτανε τὰ φύλλα
 κι' ἐχάλασε μισοστρατίς
 ἢ ἄμαξα τοῦ Μήλα

κι' ὁ Παναγιώτης ὁ Πανᾶς μ' εὐγένειαν ἱππότου
 παρέλαβε τὸν ναγαγὸν στ' ἀμάξι τὸ δικό του.

×

Γ. — Καὶ τώρα πρὶν νὰ δώσουμε τοῦ διαλόγου τέλος,
 νὰ μάθῃς πῶς ἀφίκετο προχθὲς ὁ Σταματέλος,
 νέος ἐπιθεωρητὴς στῶν δήμων τὰ σχολεῖα
 κι' εἶναι λεπτὸς, ἀδύνατος, δὲν ἔχει τὴν κοιλία
 ποῦ εἶχ' ὁ Μαυροκέφαλος τὴν τόσο τετωμένη
 κι' εἶν' οἱ δασκάλιοι, βρὲ Μαρῆ, κατενθουσιασμένοι
 διὰ τὴν ἀφιξίν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως
 διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς αὐστηρᾶς γαστέρος.

— x x x x —

ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΕΙΣ

×

Τὰ δένδρα τῆς πλατείας μας τὰ καταδικασμένα,
 τὸ μόνο χειμωνιάτικο τοῦ τόπου μας πλουμίδι,
 τῆ μία τὰ μεσάνυχτα κοπήσαν τὰ καῦμένα
 ὅπως ὁ Μίχας κύριοι, μέσα στὸ Παλαμίδι.

×

Μέσ' τὸ βαθὺ μεσάνυχτο τοὺς κόβαν τὸ κεφάλι
 κρυφά, σκιαχτὰ καὶ γλήγορα νὰ μὴν ἴδουνη ἄλλοι
 κι' ὅπως τὸ κόβαν κι' ἐπεφτε τὸ ἕνα, ἕνα κάτου
 τὸ σέβανε καὶ τῶκρυβαν στὸν κῆπο τοῦ Λουκάτου,

×

Τί κρίμα ποῦ δὲν ἔλαχε νὰ τύχῃ μέσ' τὸ δρόμο
 ν' ἀκούσω τί ἐλέγατε ἀπὸ τῆ λαιμητόμο
 τὰ δένδρα ποῦ ἐκόπτοντο κι' ἐγύρευαν ματαίως
 τὸν οἶκτον καὶ τὸ ἔλεος τοῦ ἀρχιγραμματέως.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ

Ὅταν γεννῆσ' ἡ γάτα σου νὰ μοῦ φυλάξῃς ἕνα
 τρελλὸ καὶ παιγνιδιάρικο γατσούλι σὰν ἐσένα.
 Δὲν ξέρεις πῶς θὰ τ' ἀγαπῶ καὶ πῶς θὰ τὸ φροντίζω
 Μ' ὅτι μοῦ μένει φαγητὸ ἐγὼ θὰ τὸ ταῖζω
 ὅπως μ' ἐταῖζες καὶ σὺ τὸ βράδυ καὶ τὸ γόμα
 μὲ τὰ φιλά ποῦ σῶμεναν ἀπὸ 'να κι' ἄλλο στόμα!

Θὰ τ' ἀγαπῶ καὶ δόσ' μου το, νὰ ζήσης, τὸ γατάκι,
 π' ὅταν θ' ἀνοίξῃ τὸ μικρὸ χρυσὸ του στοματάκι
 εἰς ἐποχὴν ποῦ φυσικῶς γὰ ἔρωτα θὰ νιάζῃ,
 ἀκόμη περισσότερο ἐσέτανε θὰ μοιάζῃ!

Φλάκ-Φλοῦκ.

Εἶδος ἀγγελίας,
 χάριν ποικιλίας.

==

Σᾶς ἀναγγέλω κύριοι μετ' αὐστηροῦ τοῦ ὄφους,
 ὅτι γὰ σύμβουλος ζητῶ τὰς ὑμετέρας ψήφους.
 Τοῦ δήμου τὰ συμφέροντα θὰ προστατεύσω τέλεια.
 Μὲ πρώτην συνεδρίασιν θὰ ἰδῆτε τὴν ὠφέλεια.
 Δὲν τὸ πιστεύω νᾶχετε ἀντίρρησην καρμῖαν,
 ἐκτὸς ἂν ἐπιμένετε στοῦ δήμου τὴν ζημίαν!

Θὰ εἶμαι ἀνεξάρτητος. Σὲ κόμμα δὲν μπερδεύομαι.
 Τὸν ἑαυτό μου μοναχὰ μπορεῖ νὰ συμβουλεύομαι
 ὁσάκις μὲ τὸν δήμαρχον θὰ ἔρχομαι εἰς ὀήξεις.
 Ἄλλ' ἀπὸ τώρα, κύριοι, δὲν θέλω ἐπιδείξει
 οὔτε συνήθη ἄσματα φανατισμοῦ μεγάλου
 γιὰτὶ ἀπαγορεύονται αὐτὰ διὰ ξοπάλου.

Ταῦτα νὰ πῶ στοὺς ἐκλογεῖς καθῆκον θεωρήσας,
 διατελῶ ὑμέτερος. Χαίρετε πάντες!

Γρήσας.

ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΤΗΣ

×

Καλότυχος ποῦ σῶμοιζαζε καθρέφτη μου,
 μονάχα μιὰ στιγμοῦλα νὰ θαναμάσῃ
 τῆς τόσες ὠμορφῆς τῆς φιλενάδας σου
 ποῦ μῶχει τὴν καρδοῦλα μου χαλάσει.

×

Καλότυχος πῶλάβανε τὴ χάρι σου
 τὴν ὥρα ποῦ τοῦ ἡλίου ἢ ἀχτίδες
 προβαίνουνη, ἀφρόπλαστη κι' ὀλόδροση
 ἐκεῖνη μὲ ζιγμένες τῆς πλεξίδες,

×

Μπροστά σου νὰ θαναμάζῃ νὰ λιγώνεται
 τὸ στήθος της θωρῶντας ποῦ δὲν πάλλει
 καλότυχος πῶλάβανε τὴ χάρι σου
 νὰ βλέπῃ ἀντικρὺ του τέτοια κάλλη!

×

Καθρέφτη, πόνεσέ με κι' ἀποκρίσου μου!
 Καθρέφτη μου, μιὰ λέξι σου μὲ φθάνει!
 Μὴν ἀκουσες γὰ μένα νὰ μιλήσουνε
 τὰ χεῖλη της ποῦ μ' ἔχουνε μαράγει;

×

Γιατὶ δὲν ἀποκρένεσαι στὴ θλίψη μου;
 Σὲ δάκρυα ποῦ πνίγουνε τὰ μάτια;
 Καθρέφτη, μίλησέ μου γιὰτὶ σ' ἔσπασα,
 νὰ γένῃς σὰν ἐμένατε κομματια!!

ΤΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 Ριωνοκίνδυνος.

ΥΠΟ ΘΟΛΩΜΕΝΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἠθέλησε νὰ μὲ καταπνίξῃ διὰ τῶν ἀλαζονικῶν κυμάτων τῆς γλώσσης του ὁ δῆμαρχος Ληξουρίου, ὅστις εὐδεμίαν εἶδει προσοχὴν εἰς τὰ κοσμάτια μερικῶν ἀνθρωπαρίων.

Μετεχειρίσθη ἄριστολογίας καὶ βαναύσους ὕβρεις, ἀποδεικνύσας οὐ μόνον ἔλλειψιν ἐπιχειρημάτων, πρὸς ἀνασκευὴν τοῦλάχιστον τῶν ὀρισμένων ἀξιοκατακρίτων πράξεων δι' αὐτὸν ἠλεγξα, ἀλλὰ καὶ ἔλλειψιν στοιχειώδους ἀνατροφῆς.

Καὶ ἐν πρώτοις θελὼν νὰ μὲ παραβάλλῃ πρὸς κοῤαζον ἀνθρωπάριον, νομίζω, ὅτι ἠστόχησε πολὺ εἰς τὴν ἔκφρασιν, διότι μικρότερον ἀνθρωπάριον — κατὰ τὸ σχῆμα — δὲν ὑπάρχει ἐν Ληξουρίῳ ὡς ὁ κύριος δῆμαρχος. Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι ἔχει δίκαιον ἀποκαλέσας με κοῤαζοντα βάτραχον, διότι ὁσάντις προμηνυεταὶ κακοκαιρία καὶ θελὸς οὐρανός, εἶναι φυσικὸν νὰ κοῤαζῇ ὁ βάτραχος.

Μὴ ἔχων νὰ μὲ ἐλέγξῃ δι' ὀρισμένας πράξεις — καὶ ἀννομίζῃ ὅτι ἔχει τὸν προκαλῶ νὰ μὴ βραδύνη τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν — μὲ ἀποκαλεῖ ἄλλοπρόσαλλον, μεταπηδοῦντα ἀπὸ κόμματος εἰς κόμμα. Μήπως ἐνοεῖτε κ. Χαριτάτε, ὅτι ἐνῶ ὑπεστήριξα καὶ ἐψήφισα τὸν κ. Φορέστην, κατόπιν τὸν ἐγκατέλειψα καὶ ὑπεστήριξα τὸν μακαρίτην Λεχαγῶν ὅστις ἐφρόντισε καὶ ἔφερεν ἐξ Ἀθηνῶν τὰ χρεῖά ὧν διὰ νὰ ἐξυπηρετήσω ἐγὼ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι μετ' ὀλίγον ἠναγκάσθην νὰ ἐγκαταλείψω καὶ τοῦτον διὰ νὰ προσκολληθῶ καὶ ὑποστηρίξω τὸν κ. Μαντζαβῖνον, βαρύτερον ὄντα τότε τοῦ Λεχαγῶ, διὰ νὰ ὑποστηρίξω ἐγὼ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι ἐνῶ δὲν ὑπέφερα νὰ ἀκούω οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ Μονοκρούσου, ἠναγκάσθην ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν νὰ τὸν ὑποστηρίξω καὶ νὰ τὸν ψηφίσω ἐπειδὴ ἔβλεπα βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν του καὶ ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξω ἐγὼ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι ἐνῶ ἤμην ἀνέκαθεν Δελληγιανικός, ἠσπάσθην τὸν Θεοτοκικὸν χαρακτῆρα, διακρίνας τοῦτον ἐπωφελέστερον ἐγὼ διὰ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι ἔγεινα καὶ Ζαῖμικός ἐφ' ὅσον ἦτο ὑπουργός ὁ κ. Μομφερράτος καὶ ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξω ἐγὼ τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα;

Μήπως διότι ὅταν ἦσαν βουλευταὶ οἱ Μαντζαβῖνος καὶ Μονοκρούσος, ἤμην ὁ μισὸς Θεοτοκικός καὶ ὁ ἄλλος μισὸς Δελληγιανικός διὰ νὰ ὑποστηρίξω, ἐκ τῶν δύο ἡμίσεων, τὸ σύνολον τῶν ἀτομικῶν μου συμφερόντων ἐγὼ;

Μήπως διότι κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς, ἠναγκάσθην νὰ ἐγκαταλείψω τοὺς Μονοκρούσον καὶ Μαντζαβῖνον διὰ νὰ ὑποστηρίξω τὸν κ. Μπασιῶν, τὸν ὁποῖον ζυγίσας μετὰ τὴν πλαστικὰ τῆς πολιτικῆς μου πορείας ἦν ἐν τιμῶν παρελθόν, εὐγενεῖς παραδόσεις καὶ μακρὰς σφειρὰς ἐτῶν ἀγῶνις ἀπέδειξαν

αὐτὴν ἀλάνθαστον, εὖρον ἀσυγκρίτως βαρύτερον πάντων διὰ νὰ ὑποστηρίξω ἀνευ ἀνάγκης περαιτέρω μεταπηθήσεως τὰ ἀτομικά μου συμφέροντα ἐγὼ;

Ὅχι κ. Χαριτάτε! Ποτὲ δὲν ἠκολούθησα τοιαύτην πολιτικὴν ἀλλ' ἐν τῇ μικρότητί μου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀειδῶν Ἰακωβάτων, εἰς αὐτὴν τὴν μερίδα ἀνήκω. Ἄν δὲ ἐναντίον τοῦ συμφερόντός μου θέλω νὰ εἶμαι πάντοτε πολιτικός τας ἐχθρός, αὐτὸ νομίζω μᾶλλον νὰ μὲ συνιστᾷ. Ἐπροτίμησα νὰ μὴ θυσιάζω τὴν ἐλευθέραν θέλησίν μου ἀπέναντι ὀλίγων δεκαρῶν!

Ὅταν οἱ κοινωνικοὶ καὶ συγγενικοὶ τίτλοι, δὲν συνδέονται μὲ εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ πρωτίστως μὲ ἀφιλοκέρδειαν, δὲν ἔχουσι καμμίαν σημασίαν καὶ τοιοῦτους τίτλους ἐγὼ βεβαίως δὲν διεκδικῶ. Ὡς πρὸς δὲ τὰ εἰκογενειακὰ καὶ κοινωνικὰ καθήκοντά μου, νομίζω νὰ ἀπέδειξά ἔμπράκτως μετὰ πόσης αὐταπαρνήσεως ἐκτελῶ, ὥστε νὰ μὴ ἔχω ἀνάγκην ποτὲ τὴν ἐξέλεγχζίν σου ὡς συγγενοῦς!

Ἀπορῶ ὅμως διατὶ νὰ ταραχθῇ τόσο ὁ κ. Χαριτάτος διὰ μιαν πληροφορίαν ἣν ἐζήτησα οὐχὶ ἀπ' αὐτὸν ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἧτις διὰ Δημ. ψηφίσματος συνεστήθη διὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος. Πολὺ δὲ μᾶλλον ἀπορῶ, ὅτι ἀντιἀπαντήσεως ἐδημοσιεύθη ἕνας λογαριασμός ἐξ οὗ ἀσχετῶς ἐξετάσεως τῶν καθ' ἕκαστα κονδυλίων περὶ ὧν ἐν ὁσάντι χρόνῳ, ἀποδεικνύονται τρία πράγματα.

Α'.) Ὅτι τὰ χρήματα ἅτινα εὐγενεῖς πατριῶται ἀπέστειλαν δι' ἔορτασμόν ἀποκαλυπτηρίων, ἐδαπανήθησαν εἰς δημοτικὰ ἔργα ἐν εἰς καὶ ὁ καθαρισμὸς ἀποπάτων!

Β'.) Ὅτι τὰ διὰ ξένων χρημάτων, γενόμενα ἔργα, δὲν ἔγειναν, ὡς ἔπρεπε, διὰ πλειστηριασμῶ, ἀλλὰ δι' ἀνθρώπων τοῦ κόμματος.

Γ'.) Ὅτι ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν τὰ πλεῖστα αὐτῆς μέλη, εὐδεμίαν εἰδήσιν εἶχε τῶν γενομένων ἀποκλειστικῶς ὑπὸ μόνου τοῦ κ. Δημάρχου.

Ἰδοὺ λοιπόν, ὅτι τὰ κοσμάτια τῶν ἀνθρωπαρίων ἐφάνερωσαν πράγματι τὴν προμηνυομένην κακοκαιρίαν καὶ ὁ καθαρός φαινόμενος οὐρανός ἐθόλωσεν τόσο πολὺ, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἀνθ' ἔχειν ἰκανὸς ὁ δημαρχικός ἥλιος νὰ διαλύσῃ τὰ νέφη.

Ληξούριον, 7 Μαΐου 1907.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ἀτμοπλοία ΑΥΣΤΡΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιον αὐτῆς ΚΕΡΤΗ ἀναχωρεῖ τὴν 18 Μαΐου 1907 ἡμέραν Παρασκευὴν ἐκ Πατρῶν, κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδά.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ κ. Παν. Χ. Χαράκτῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΥΡΩΠΙΝ ΘΕΛΩΝΤΟΣ ΓΡΗΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ